

यतिः

अल्पाभाभ्यवहारेण रहःस्थानासनेन च ।
 द्वियमाणानि विषयेरिन्द्रियाणि निवर्त्तयेत् ॥
 इन्द्रियाणां निरोधेन रागद्वेषक्षयेण च ।
 आहिंसया च भूतानामनृतत्वाय कल्पते ॥
 अवेक्षेत गतीर्नृणां कर्मदोषसमुद्भवाः ।
 निरये चैव पतनं यातनाश्च यमक्षये ॥
 विप्रयोगं प्रियेक्षेव संयोगश्च तथाप्रियेः ।
 जरया चाभिभवनं चाधिभिश्चोपपीडनम् ॥
 देहादुनक्रमणश्चास्मात् पुनर्गर्भं च सम्भवम् ।
 योनिकोटिषहस्रेषु स्त्रीषां स्यान्तरात्मनः ॥
 अधर्मप्रभवश्चैव दुःखयोगं शरीरिणाम् ।
 धर्माद्यप्रभवश्चैव सुखसंयोगसमन्वयम् ॥
 सृष्ट्यात्मान्ववेक्षेत योगेन परमात्मनः ।
 देहेषु च समुत्पत्तिमुत्तमेध्वधेषु च ॥
 दूषितोऽपि चरेद्धर्मं यत्र तत्राश्रमे रतः ।
 समः सर्वेषु भूतेषु न जिह्मं धर्मकारणम् ॥
 फलं कतकटजस्य यद्यप्यनुप्रसादकम् ।
 न नामग्रहणादेव तस्य वारि प्रसीदति ॥
 संरक्षणार्थं जन्तूनां रात्रावहनि वा सदा ।
 शरीरस्यात्यये चैव समीक्ष्य वसुधां चरेत् ॥
 अह्ना रात्रौ च यान् जन्तून् हिनस्वज्ञानतो
 यतिः ।
 तेषां स्त्राला विशुद्धार्थं प्राणायामान् समाचरेत् ॥
 प्राणायामा ब्राह्मणस्य त्रयोऽपि विधिवत् कृताः ।
 आहूतिप्रणवैरुक्ता विज्ञेयं परमं तपः ॥
 दक्षन्ते भ्रातृमानानां धातूनां हि यथा मलाः ।
 तद्येन्द्रियाणां दक्षन्ते दोषाः प्राणस्य नियन्त्रात् ॥
 प्राणायामोर्द्धदेहोदान् धारणाभिश्च क्लिष्वधम् ।
 प्रत्याहारेण संसर्गात् ध्यानेनानोन्मिरान् गुणान् ।
 उच्चावचेषु भूतेषु दर्शयामकृतात्मभिः ।
 ध्यानयोगेन सम्यग्भूतं गतिमस्यान्तरात्मनः ॥
 सम्यग्दर्शनसम्पन्नः कर्मभिर्न निबध्यते ।
 दर्शनेन विह्वलस्तु संसारं प्रतिपद्यते ॥
 आहिंसयेन्द्रियासङ्गैर्वैदिकैश्चैव कर्मभिः ।
 तपसश्चरयेत्सोमेः साधयन्तीह तत् पदम् ॥
 आस्थिराणां स्थायुष्युतं मांसशोणितकेपनम् ।
 चर्मावनङ्गं दुर्गन्धिपूर्णं मूत्रपुरीषयोः ॥
 जराशोकसमाविष्टं रोगायतनमातुरम् ।
 रजस्वमनिवृत्तं भूतावासमिमं त्यजेत् ॥
 नदीकूलं यथा वृक्षो वृक्षं वा शकुनिर्यथा ।
 तथा त्यजन्निमं देहं कृच्छ्रादप्राह्णाद्विमुच्यते ॥
 प्रियेषु स्त्रेषु सुकृतमप्रियेषु च दुष्कृतम् ।
 विद्वन्ध्या ध्यानयोगेन ब्रह्माभ्येति सनातनम् ॥
 यदा भावेन भवति सर्वभावेषु निष्पृहः ।
 तदा सुखमवाप्नोति प्रत्य चेह च शाश्वतम् ॥
 अनेन विधिना सर्वस्यैक्यज्ञां सङ्गान् शनैः शनैः ।
 सर्वहृन्दिनिर्मक्तो ब्रह्मण्येवावतिष्ठते ॥
 ध्यानिकं सर्वमेवेतत् सदैवदभिश्रन्ति तम् ।
 न ह्यनध्यासवित् कश्चित् क्रियाफलमुपायुते ॥
 अधिपञ्चं ब्रह्म जपेदाधिदेविकमेव च ।
 आध्यात्मिकश्च सततं वेदान्ताभिहितश्च यत् ॥
 इदं शरणमज्ञानाभिदमेव विज्ञानताम् ।

यतिचा

इदमन्विच्छतां स्वर्गमिदमानन्त्यमिच्छताम् ॥
 अनेन क्रमयोगेन परित्यजति यो दिजः ।
 स विधूयेहपाप्मानं परं ब्रह्माधिगच्छति ॥”
 इति मानवे ६ अध्यायः ॥
 (ब्रह्मणः पुत्रविशेषः । यथा, श्रीमद्भागवते । ४।
 ८। १ ।
 “सनकाद्या नारदश्च ऋषिर्हंसोऽरुणिर्यतिः ।
 नेते गृहान् ब्रह्मसुता ह्यावसद्ब्रह्मरतसः ॥”
 नहु-पुत्रः । यथा, महाभारते । १। ७५। ३० ।
 “यतिं ययातिं संयातिमायातिमयतिं भुवम् ।
 नहुषो जनयामास धट्सुतान् प्रियवाससि ॥”
 विश्वामित्रपुत्रः । यथा, महाभारते । १। ३। ४। ५७ ।
 “आराणिर्नाचिकश्चैव साम्येयोज्यनौ तथा ।
 नवतनुर्वकनखः सयनो यतिरेव च ॥”
 त्रि । कर्मसुपरतोऽयथा । यथा, ऋग्वेदे ।
 ८। ३। ६ ।
 “येनावतिभ्यो भगवे धने हिते
 येन प्रकृष्वमाविध ॥”
 “येन सुवीर्येण यतिभ्यः कर्मसुपरतेभ्योऽयद्यृभ्यो
 जनेभ्यः सकाशात् धनमाहृत्य भगवे महर्षये
 प्रयच्छसि ॥” इति तज्ज्ञास्ये सायणः ॥)
 यतिः, स्त्री, (यस्यते रसनाचेति । यम् + “क्षियां
 क्तिन् ।” ३। ३। ६४ । इति क्तिन् । “अनु-
 दातोपदेशवनतितनोद्यादीनामिति ।” ६। १।
 ३७ । इति मकारणोपः ।) पाठविच्छेदः । इति
 मेदिनी । ते, ४६ । जिह्वेष्टविश्रामस्थानम् ।
 यथा,—
 “यतिर्जिह्वेष्टविश्रामस्थानं कविभिरुच्यते ।
 सा विच्छेदविरामादौः पदैर्वाच्या निषेच्छया ॥
 कश्चिच्छन्दस्यास्ते यतिरभिहितः पूर्वकृतिभिः
 पदान्ते सा शोभां व्रजति पदमथ्ये त्यजति च ।
 पुनस्तत्रैवासौ स्वरविहितसन्धिः श्रयति तां
 यथा कृष्णः पुष्पात्तुलमहिमा मां करुणया ॥
 नितमाख्यसुखास्तु नेच्छन्ति सुनयो यतिम् ।
 इत्याह भट्टः स्वयम्ये गुरुर्मे पुरुषोत्तमः ॥”
 इति च्छन्दोमञ्जरी । १। १६—१८ ॥
 (नियम्यते इति । यम् + क्तिन् । यतते चेष्टते
 व्रतादिरन्वार्थं इति वा । यत् + “संवेधातुभ्य
 इन् ।” उणा० ४। १। ७ । इति इन् ।) विधवा ।
 रागः । सन्धिः । इति शब्दरत्नावली । वाद्याङ्ग-
 प्रबन्धविशेषः । यथा,—
 “यतिरोद्गायवच्छेदो गजरो रूपकं भुवम् ।
 गनपः सारिणीषी च नादश्च कथितं तथा ।
 प्रहरणं हृन्तश्च प्रबन्धा द्वादश स्मृताः ॥”
 यथा दं घातः । इत्येकतालां यतिः । इति
 सङ्गीतदामोदरः । (सा त्रिविधा । यथा,
 मार्कण्डेयपुराणे । २३। ५३ ।
 “चतुर्विधं पदं तालं त्रिःप्रकारं लयत्रयम् ।
 यतित्रयं तथा तोदं मया दत्तं चतुर्विधम् ॥”)
 यतिचान्द्रायणं, स्त्री (यतिभिरुद्येयं चान्द्रायणम् ।)
 व्रतविशेषः । यथा,—
 “अष्टावली समन्नीयान् पिच्छान् मध्यदिने स्थिते ।

यत्

नियतात्मा हविष्याशी यतिचान्द्रायणं चरन् ।”
 इति मानवे ११ अध्यायः ॥
 यतिचान्द्रायणे पादोनधेनुचतुष्टयं तदशक्तौ
 सपादिकादशकार्षापणाः । इति प्रायश्चित्त-
 विवेकः ॥
 यतिनी, स्त्री, (यत् संयमोऽस्या अस्तीति । यत् +
 इनिः । क्षियां ङीप् ।) विधवा । यथा,—
 “विधवा जानिका रक्षा विभक्ता यतिनी
 यतिः ॥”
 इति शब्दरत्नावली ॥
 यतिमैद्युनं, स्त्री, (यतीनां दुष्टयतीनामिव गोप-
 नीयं मैद्युनम् ।) यतिगोप्यरतिः । तत्पर्यायः ।
 खड्गनरतम् २ । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
 यती, स्त्री, (यतिः । कृद्कारादिति क्षियां ङीप् ।)
 विधवा । इति शब्दरत्नावली ॥
 यती, [न] पुं, (यत् संयमोऽस्यास्तीति । यत् +
 इनिः ।) यतिः । जितेन्द्रियः । इत्यमरः । २ ।
 ७ । ४४ ॥ (यथा, सुमन्वो धे कारकप्रकरणे ।
 “हृष्टा दधिं श्रावकमेतद्वैका-
 सुमनोतयन् यतिभिः सुदर्शनम् ॥”)
 यतुका, स्त्री, (यत् + बाहुलकात् उक्तं पक्षे
 यतुका, उक्त । क्षियां टाप् ।) दृष्टविशेषः ।
 यथा,—
 “रजनीं स्थातु यतुका यतुका जननीति च ॥”
 इति शब्दरत्नावली ॥
 यत्नः, पुं, (यत् + “यजयाचयतविच्छप्रच्छरचो
 नह् ।” ३। ३। ६० । इति नह् ।) कृपादि-
 चतुर्विंशतिगुणान्तर्गतगुणविशेषः । स च
 त्रिविधः । प्रवृत्तिः १ निवृत्तिः २ जीवन-
 योगिः ३ । यथा,—
 “प्रवृत्तिश्च निवृत्तिश्च तथा जीवनयोगिनः ।
 एवं प्रयत्नत्रैविध्यं तान्त्रिकैः परिकीर्तितम् ॥”
 तेषां कारणं यथा,—
 “चिकीर्षा कृतिसाध्यैसाधनत्वमतिस्तथा ।
 उपादानस्य चाध्यक्षं प्रवृत्तौ जनकं भवेत् ॥
 निवृत्तिस्तु भवेद्देषाद्विषासाधनताधिपः ।
 यत्र जीवनयोगिस्तु सर्वदातोन्द्रियो भवेत् ।
 शरीरे प्राणसञ्चारे कारणं तत् प्रकीर्तितम् ॥”
 इति भाषापरिच्छेदः ॥
 उद्योगः । यथा,—
 “उद्योगिनं पुरुषसिंहसुपेति लक्ष्मी-
 देवेन देयमिति कापुरुषा वदन्ति ।
 देवं निहत्य क्रुध पौरुषमात्मशत्रुता
 यत्ने कृते यदि न सिध्यति कोऽत्र दोषः ॥”
 इति हितोपदेशः ॥
 यत्नवान्, [त] त्रि, यत्नविशेषः । यत्नशब्दात्
 वतुप्रत्ययेन निष्पन्नः । (यथा, हरिवंशे । ८६। ६।
 “कंसोऽपि समापन्नश्चानूरः पूर्वमेव तु ।
 योद्धव्यं सह कृष्णेन त्वया यत्नवतेति वै ॥”)
 यत्न, इ क संकोचने । इति कविकल्पद्रुमः ॥
 (पुरा०-पर०-सक०-सेट् ।) दन्त्यवर्गाद्योपधः ।
 इ क, यत्नयति मन्त्रेण सर्पं जाङ्गलिकः । यत्न